

२०७३ फाल्गुन ३ मंगलबार १४-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“भीठे बच्चे- समझदार बनेर हिँड्दा-डुल्दा जहाँ पनि सेवा छ, गर्दै गर। बाबाको परिचय देऊ, सेवाको
सोख राख।”

प्रश्न:- बच्चाहरूको बुद्धिमा कुनचाहिँ कुरा आयो भने आफ्नो सबैथोक सफल गर्न सक्छन्?

उत्तर:- अब यो सबै खतम हुनेवाला छ, दुई कणा दियोँ भने बाबाद्वारा महल मिल्छ... जसको बुद्धिमा यो कुरा आउँछ, उसले आफ्नो सबैथोक ईश्वरीय कार्यमा सफल गर्छ। गरिब नै बलिहार जान्छन्। बाबा दाता हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई स्वर्गको बादशाही दिनुहुन्छ, लिनुहुन्छ।

गीत:- प्रीतम अन मिलो...

ओम् शान्ति। प्रियतमा अर्थात् भक्त, ब्राइड्स अर्थात् सजनीहरू। भक्तहरूले प्रीतम वा साजनलाई बोलाउँछन्। पुरुष र स्त्री सबै मिलेर बोलाउँछन्। कति धेरै छन्। बोलाउँछन् भने यसबाट सिद्ध छ अवश्य प्रियतमाहरूको कुनै प्रीतम हुनुहुन्छ। सबैले एकलाई बोलाउँछन्- हे परमपिता परमात्मा आउनुहोस्। हामीले हजुरलाई धेरै याद गर्छौं। यादगार त धेरैको बनाउँछन्। अब ती सबै हुन् मनुष्यहरूको यादगार। यस्ता पनि धेरै छन् जसले लक्ष्मी-नारायण, राम-सीता आदि देवताहरूलाई याद गर्छन् किनकि मनुष्य भन्दा देवता उच्च छन्, त्यसैले त मनुष्यले देवताहरूको पूजा गर्छन्। नम्बरवार उँच-नीच त हुन्छन् नै। यो त सबैलाई थाहा छ- सबैभन्दा उच्च भगवान्लाई भनिन्छ। फेरि हुन् ब्रह्मा विष्णु शंकर, फेरि हुन् ब्रह्मा र जगत अम्बा। मुख्य उनीहरू हुन्। यो त केवल बच्चाहरूको नै बुद्धिमा छ- सर्वोच्च बाबाद्वारा हामीलाई सर्वोच्च वर्सा मिल्छ। तर उहाँ बाबालाई चिनेकै छैनन्। जब बाबा आउनुहुन्छ, तब नै आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरू सिवाए अरू कसैसँग मिल्न सकिदैनं। धेरै आउँछन्, भन्छन्- महात्माजी सँग मिलूँ। यहाँ त त्यो कुरा नै छैन। यहाँ बाबा र बच्चाहरूको सम्बन्ध छ। बाँकी कसैको केही काम छ भने अर्कै कुरा हो। बाबाले त मुरली पनि बच्चाहरूको अगाडि नै चलाउनु हुन्छ। प्रदर्शनीमा पनि तिमीले सिद्ध गरेर बताउँछौ- सबैका उहाँ पिता हुनुहुन्छ। उनीहरूले त भन्छन्- उहाँ नाम रूप देखि न्यारा हुनुहुन्छ। तिमीले भन्छौ- उहाँको नाम पनि छ, रूप पनि छ, अनि देश पनि छ र चित्र पनि छ। उहाँलाई बोलाउँछन् पनि। जसरी आत्माहरू आउँछन्, त्यसैगरी परमात्मा पनि आउनुहुन्छ। शिवको मन्दिरमा पनि बयल देखाउँछन्। त्यसलाई नंदीगण भनिन्छ। यसबाट सिद्ध हुन्छ- शिव परमात्मा आउनुहुन्छ। फेरि किन भन्छन् उहाँ आउनै सक्नुहुन्छ? मनुष्य कति बुद्धि छन्, देखाउँछन् पनि- बयलको भृकुटीमा शिव। परमात्मा पनि वास्तवमा भृकुटीको बीचमा रहनुहुन्छ। भगवान्लाई पनि आउनु पर्ने हुन्छ, अवश्य भृकुटीको बीचमा नै आउनुहुन्छ। अब प्रदर्शनीमा तिमीले यो पनि सम्झाउन सक्छौ- नंदीगण कसलाई भनिन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ- म बच्चाहरूलाई नै सम्झाउँछु। मनुष्यहरूले भन्छन्- गड फादर, तर फादरको नाम के हो? यो कसैले बताउन सक्दैनन्। लौकिक पिताको नाम त तुरुन्तै सुनाउँछन्। शिवबाबाको नाम पनि धेरै राखेका छन्। वास्तवमा नाम त एकै हुनुपर्छ। बाबाले नै यी सबै कुराको ज्ञान दिनुहुन्छ। मनुष्य त यस समय तुच्छ बुद्धि बनेका छन्। भगवान्लाई चिनेका छैनन्। वेद शास्त्र आदि

२०७३ फाल्गुन ३ मंगलबार १४-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पढ्नु- यो हो भक्ति मार्ग। सम्झन्छन् भक्तिबाट भगवान् मिल्छ। भगत पनि मनुष्य ठहरिए। उनीहरूलाई भगवान् त अवश्य मिल्छ तर कहिले मिल्छ... यो कसैलाई थाहा नै छैन। भक्ति मार्गमा कसैलाई साक्षात्कार भयो भने सम्झन्छन्- पुग्यो, मलाई भगवान् मिल्यो। यसबाट मुक्ति पाएँ किनकि भगवान् जब मिल्छ, मुक्ति नै दिनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै सबैलाई मुक्ति र जीवनमुक्ति दिनेवाला दाता। पतितहरूलाई पावन कर्ता, दुःख हर्ता सुख कर्ता...।

बाबा त हुनुहुन्छ नै दाता। दुई कणाको बदला महल दिनुहुन्छ। सारा स्वर्गको बादशाही दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अब सबैथोक खतम हुनेवाला छ। यसकारण यस कार्यमा लगाएर सफल गर। तिमीलाई रिटर्न भविष्यमा मिल्छ। धनवान कसैले बाबालाई पाउन सक्दैनन्। बलिहार जान सक्दैन। गरिब बच्चाहरू नै बलिहार जान्छन्। यदि कुनै समझदार छ भने बाटोमा हिँड्दा पनि सेवा गर्न सक्छ। चल्दा-चल्दै पहिले कसैको मित्र बन्नुपर्छ, फेरि बसेर ज्ञान सुनाउनुपर्छ। ज्ञान बिल्कुलै सहज छ। केवल सोध- परमपिता परमात्माको कहिल्यै नाम सुन्नु भएको छ? कति फस्टक्लास कुरा छ। परमपिता भन्नाले उहाँ सबैका पिता हुन जान्छ। जस्तै बिच्छीले नरम चीज देख्यो भने डस्छ। तिमीले पनि यही धन्धा गर, सबैलाई राजयोग पनि सिकाऊ, तब सत्ययुगमा राजकुमार राजकुमारी बन्नेछौ। वहाँ तिमीलाई सुन्दर बच्चा मिल्नेछ। यो बुझाऊ- बाबाबाट वर्सा लिनु छ। यसमा सारा बुद्धिको कुरा छ। बाँकी साक्षात्कार त सामान्य कुरा हो। कसैलाई कसरी साक्षात्कार हुन्छ, कसैलाई कसरी... त्यो पनि लक्ष्य-उद्देश्य बताउनको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले मलाई याद गर्नु, अनि पवित्र रह्यो भने यस्तो पद पाउँछौ। सँगै रहेर पद पाउनु- यो हो उच्च लक्ष्य। अरू सङ्गत टुटोस्, एक सँग जुटोस्... यसमा नै मेहनत छ। सन्यासीले त सबैथोक छोडेर जान्छन्। यहाँ त सँगै रहेर बुद्धिमा राख्नु छ- यो पुरानो दुनियाँ खतम भयो कि भयो। हामी फर्केर जान्छौं, फेरि हामी स्वर्गमा गएर राज्य गछौं। अब पुरानो दुनियाँको विनाश त हुनु नै छ। यो बुद्धिमा राखेर पुरुषार्थ गर्नु छ। ८ घण्टा यस यादको सेवामा रहने गर। कुनैले भन्छन्- यो कसरी हुन सक्छ? भक्ति मार्गमा जो कृष्णको भगत छ, उसले पनि सबै तिरबाट बुद्धिलाई हटाएर एक कृष्णलाई नै याद गर्छ। कुनै रामको भगत छ भने ठीक छ रामलाई याद गरोस्। रामको राजधानीलाई याद गरोस्, त्यो पनि जब निरन्तर याद गर्नु भने अन्त मती सो गति हुन्छ। रामलाई याद गरेर रामको राजधानीमा जाओस्, यो पनि मेहनत छ। यस्तो मेहनत सिकाउनेवाला कोही पनि छैन। श्लोक पनि छ- अन्तकाल जो स्त्री सिमरे... यदि कुनै सन्यासी छ, गुरु छ उनले पनि याद गर्नुपर्छ, तब अन्त मती सो गति हुन्छ। पहिले सोध- कहाँ जान चाहनुहुन्छ? फर्केर त जानुपर्छ, तर कहाँ? किनकि भक्तिबाट ताकत मिल्दैन, जसबाट एकसँग बुद्धि लगाउन सकियोस्। सर्वशक्तिमान् त एक परमपिता परमात्मा नै हुनुहुन्छ नि। उहाँको नै पार्ट निश्चित छ। सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु भने उहाँको देशमा पुग्छौ। सन्यासीहरूलाई त देवता पनि भन्न सकिँदैन। उनीहरू त आउँछन् नै द्वापरमा। भगवान् स्वयं आएर भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मलाई याद गर। सृष्टि चक्रमा पनि सम्झाउँछु, जसबाट तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यो ज्ञान बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। चित्रहरूमा तिमीले सम्झाउन सक्छौ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ निराकार भगवान्, उहाँ रहनुहुन्छ मूलवतनमा। त्यो पनि सबैभन्दा उँच छ, हामी पनि वहाँ नै रहन्छौं। सूक्ष्मवतनमा सूक्ष्म

२०७३ फाल्गुन ३ मंगलबार १४-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन देवताहरू रहन्छन्। वहाँ सृष्टिको चक्र हुँदैन। फेरि तल आऊ, लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा सबैभन्दा धेरै भव्यता हुन्छ। जगत अम्बा, जगत पिताको मन्दिरमा यति हुँदैन। जगत अम्बाको त बिल्कुल साधारण मन्दिर छ। लक्ष्मीको पनि मन्दिर हेर, जगत अम्बाको पनि हेर, रात-दिनको फरक छ। मनुष्यहरूलाई यो थाहा नै छैन— जगत अम्बा नै लक्ष्मी बन्छिन्। तिमीलाई थाहा छ— यी पनि अति साधारण छन्, त्यसैले उनको मन्दिर पनि अति साधारण नै बनाएका छन्। चित्र पनि साधारण बनाएका छन्। जगत अम्बालाई कहीं कालो पनि बनाउँछन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— संगममा हामी यो राजयोग सिकेर भविष्यमा कति शोभनीय श्री लक्ष्मी, श्री नारायण बन्छौं। लेखिएको पनि छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना, त्यो त ज्ञानद्वारा नै हुन्छ। बाँकी गाईको मुखबाट अमृत आदिको कुनै कुरा नै होइन। कृष्णलाई पनि संगममा बाबाले वर्सा दिनुहुन्छ। संगम हुनाको कारण उनीहरूले शिवको बदलामा कृष्णको नाम लेखिदिएका छन्। अब तिमीलाई थाहा छ— जगत अम्बा नै लक्ष्मी बन्छिन् र लक्ष्मी नै ८४ जन्म लिएर जगत अम्बा बन्छिन्। यो हो ब्रह्माको कुल। अनि फेरि बन्छ दैवीकुल। दैवीकुलका फेरि ८४ जन्म लिन्छन्, अनि अन्त्यमा आएर शूद्र कुलको बन्छन्। कति राम्रा-राम्रा कुरा छन्। धारणा गर्दै न भने भनिन्छ बुद्ध हो। यस्ता धेरै सेन्टरहरू छन्, जहाँ आफैँले क्लास चलाउन सक्छन्। गड फादरले भन्नुहुन्छ— तेज बुद्धि विद्वार्थी बन। सेवाधारी बच्चाहरूलाई कति याद गर्छन्, बोलाउँछन्। बाबाले पनि यस्ता बच्चाहरूलाई याद गर्नुहुन्छ। स्कुलमा कुनै तेज, कुनै डल त हुन्छन् नै। हुन् त सबै बच्चाहरू नै। तर कुनैले यति धेरै पाप गरेका छन्, जसले गर्दा पुण्य आत्मा बन्न सक्दैनन्। घरी-घरी गिर्न पुग्छन्। कति गुप्त खुशी रहनुपर्छ। अन्धाहरूको लठ्ठी त केवल बाबा नै हुनुहुन्छ, अरू कुनै हुन सक्दैन। हे प्रभु! अन्धाहरूको लठ्ठी हजुर नै हुनुहुन्छ। यहाँ हरेकलाई व्यक्तिगत दबाई गरिन्छ। ज्ञान नयनहीनलाई अन्धो भनिन्छ। कलियुगको रातमा शिवबाबा आउनुहुन्छ। कृष्ण रात्रि भनिन्छ, शिवको पनि रात्रि भनिन्छ। अब शिव त परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँको रात्रि कुनचाहिँ?

तिमीलाई थाहा छ— कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदिलाई नै रात्रि भनिन्छ। भक्ति मार्गको धक्का खाएर सबै दिक्क भएका छन्। या त भन्छन् परमात्मा बेअन्त हुनुहुन्छ या त भन्छन् हामी नै परमात्मा हौं। कति सम्झाइन्छ। कुनै-कुनैलाई सेवाको धेरै सोख रहन्छ। बाबाको त्यो पनि सोख छ, तर बाबा कहीं जाने, यो नियम छैन। सन शोज फादर। बच्चाहरू त धेरै छन्। धेरै आइ पनि रहन्छन्। क्यूमा बाहिर बस्नेछन्। पोप आए, कति मनुष्य गए। यहाँ त सबैका बाबा हुनुहुन्छ। पोपलाई पनि सद्गति दिनेवाला हुनुहुन्छ। सच्चा-सच्चा आशीर्वाद दिनेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ। उनीहरूले झूटो आशीर्वाद दिन्छन्। बी०के० ले त सबैलाई आशीर्वाद दिनु छ। नजान्नाको कारण उनले सम्झन्छन्— मैले आशीर्वाद दिन्छु। यहाँ त आउँछन्, देखिन्छ— आशीर्वाद लिन लायक छ वा छैन? परमपिता परमात्माको बुद्धिमा जो छ, त्यो कसैको पनि बुद्धिमा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— ऊ आयो भने मैले उसलाई मुक्ति-जीवनमुक्ति दिन्छु। मनुष्यबाट देवता बनाउँछु। स्वर्गको कलमी लाग्नु त छ। मैले सम्झन्छु— यो कस्तो प्रकारको कलमी लागिरहेको छ। तिमीले पनि सम्झनुपर्छ— कोही आयो त मुक्ति-जीवनमुक्ति दिनेछु। भन्छन् हामीलाई मुक्ति चाहिन्छ। ठीक छ, मुक्तिधामलाई याद गर्नु भने मुक्ति मिल्छ। बाबालाई याद गर्नु भने अन्त मती सो गति हुनेछ। अच्छा!

२०७३ फाल्गुन ३ मंगलबार १४-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कम से कम ८ घण्टा यस यादको सर्भिसमा रहनु छ। सँगै रहेर पनि अरू सङ्गत तोडेर, एक सँग जोड्ने मेहनत गर।
- २) तेज बुद्धि विद्वार्थी बन, बुद्ध होइन। बाबा समान अन्धाहरूको लठ्ठी बनेर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको बाटो बताऊ।

वरदानः— न्यारा अवस्थामा स्थित रहेर हर कार्य गर्नेवाला सबैको वा परमात्म प्यारको अधिकारी भव जसरी बाबा सबैसँग न्यारा र सबैका प्यारा हुनुहुन्छ। न्यारापनले नै प्यारो बनाइदिन्छ। जति आफ्नो देहको भान देखि न्यारा हुँदै जान्छौ, त्यति प्यारा बन्नेछौ। बीच-बीचमा प्राक्टिस गर— देहमा प्रवेश भएर कर्म गर्ने अनि न्यारा हुने। यस्तो न्यारा अवस्थामा स्थित रहनाले कर्म पनि राम्रो हुन्छ, बाबाको वा सबैको प्यारो पनि बन्नेछौ। परमात्म प्यारको अधिकारी बन्नु— कति ठूलो फाइदा हो!

स्लोगनः— शुभ भावनाको स्टक फुल छ भने व्यर्थ फुलस्टप लाग्नेछ।